

Over Eijkmannen en -vrouwen

VAN DE VOORZITTER

Van 13-17 december aanstaande wordt in Den Haag een symposium gehouden onder de titel 'Eijkman Centennial on Infections in the 21st Century. Successes from the past, challenges for the future'. Het is dit jaar 100 jaar geleden dat Eijkman werd benoemd als hoogleraar in de Hygiëne en Bacteriologie en 70 jaar geleden dat hij de Nobelprijs kreeg voor zijn baanbrekend werk naar de oorzaak van de ziekte beri-beri. Eijkman leefde en werkte in wat wij als de gouden eerste 20 jaar van de medische microbiologie zijn gaan beschouwen, de jaren waarin voor veel bekende infectieziekten de microbiële etiologie werd vastgesteld. Nu, 100 jaar later, is er weer sprake van een opbloei van de medische microbiologie als een voor de samenleving zeer relevante wetenschap. Sinds eind jaren zeventig zijn vele nieuwe pathogene micro-organismen ontdekt en is van diverse volksziekten zoals ulcera van maag en duodenum, en van atherosclerose vastgesteld dat micro-organismen een belangrijke etiologische betekenis hebben. Er is in Nederland derhalve alle ruimte voor nieuwe 'Eijkmannen en -vrouwen' om een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van ons vakgebied, met name in de daartoe uitgeruste centra voor wetenschappelijk onderzoek. In de universitaire medische centra vindt immers een concentratie plaats van vele patiënten met voor ons vakgebied relevante problematiek, en zijn vanuit de missie van dergelijke instellingen ook de ruimte en de faciliteiten aanwezig om aan deze vraagstellingen te werken. Het is dan ook jammer te moeten vaststellen dat juist in deze tijd van nieuwe kansen de academische en andere Nederlandse onderzoekscentra slechts dun - te dun - bevolkt zijn met medisch microbiologen die met de nieuwe 'challenges' aan de slag zijn. Daarentegen is er geen gebrek aan internisten-infectioloog, kinderartsen-infectioloog en moleculair microbiologen die zich graag bij deze onderzoekscentra melden en er zich willen vestigen met het oog op een academische carrière. Men trekt de uitdaging en het academisch klimaat om de uitdaging aan te gaan. Uiteraard zijn er potentiële verklaringen voor dit paradoxale gebrek aan medisch microbiologen in onze onderzoekscentra, en zijn er te weinig artsen-microbioloog beschikbaar en de arbeidsvoorwaarden zijn in de onderzoekscentra anders dan elders, in puur financiële zin zelfs relatief ongunstig. Desalniettemin is het mede een taak van de beroepsvereniging om de wetenschapsontwikkeling van het vakgebied te stimuleren en duidelijk te maken dat er voldoende medisch microbiologen moeten zijn voor de wetenschappelijke taken binnen de medische microbiologie. Inmiddels loopt het door de NVMM gefinancierde onderzoek van het NZI naar de toekomstige behoefte aan artsen-microbioloog en wordt er door de Vereniging van Academische Ziekenhuizen overleg gevoerd met de Orde van Medisch Specialisten en met de LAD over een nieuwe, meer concurrerende, honoreringsregeling voor medisch specialisten in de academische centra. Laten we hopen dat daarmee op korte termijn de mogelijkheden worden gecreëerd voor de potentiële Eijkmannen en -vrouwen binnen de medische microbiologie om zich te laten 'biologeren' door de wetenschappelijke uitdagingen binnen het vakgebied van de medische microbiologie en infectieziekten.

Prof. dr. H.A. Verbrugh, medisch microbioloog, voorzitter Nederlandse Vereniging voor Medische Microbiologie, afdeling Medische Microbiologie & Infectieziekten, Erasmus Universitair Medisch Centrum Rotterdam, Dr. Molewaterplein 40, 3015 GD Rotterdam.
